

να χορεύεις ταγκό με τους δήμιους σου

γιατί εθνική ενότητα σημαίνει...

Ένα γαλανόλευκο πανηγύρι έχει στηθεί εδώ και έναν περίπου χρόνο με αφορμή την ονομασία της γειτονικής χώρας (Μακεδονία). Σ'αυτό το δυσώδες πανηγύρι υπάρχει μια θέση για όλους: πέρα από τους συνήθεις αφιονισμένους/ες ρασοφόρους/ες, γραφικούς μεγαλέξαντρους με στολές made in china, μιλιταριστές και πατριώτες παλιάς και νέας κοπής, ναζί και φασίστες, φυρερίσκους και ψεκασμένους ακολουθητές τους, υπάρχουν και οι «σοβαροί»: η επίσημη εκκλησία, στρατιωτικοί, κόμματα από το αριστερό ως το ακροδεξιό φάσμα, σύνδεσμοι επιχειρηματιών, μμε και άλλες τέτοιες «ευγενείς» κοινωνικές ομάδες.

Αν κάποιος/α νομίζει πως αυτό το πλήθος που κινείται γύρω από το κέντρο του πιο επικίνδυνου σκοταδιού (πατρίς-θρησκεία-οικογένεια) είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από τους εκφραστές του «ψύχραιμου πατριωτισμού» της αριστερής κυβέρνησης, μάλλον αυταπατάται. Πρόκειται απλά για δύο «αλληλοτροφοδοτούμενες» όψεις των «εθνικών συμφερόντων» και του «εθνικού κορμού». Και οι «δυο πλευρές» προσπαθούν να πλειοδοτήσουν σε δηλώσεις γαλανόλευκης πατριωτικής πίστης: οι «μεν» με τον γνωστό «ελληνόψυχο» τρόπο «σημαία-χλαμύδα-σανδάλι», χύνοντας εθνικιστικό, ρατσιστικό, σεξιστικό και ομοφοβικό δηλητήριο, οι «δε» στήνοντας «σοβαρή εξωτερική πολιτική» για τα «συμφέροντα της πατρίδας», δίνοντας «μάχες για την ελληνικότητα» της ΑΟΖ του Αιγαίου, από κοινού με τα κράτη σφαγείς της Αιγύπτου και του Ισραήλ ενάντια στον «προαιώνιο εχθρό», την Τουρκία. Στο όνομα της υπεράσπισης των «εθνικών συμφερόντων», καιρό τώρα, δεν διστάζουν να τζογάρουν, θυσιάζοντας τις ζωές των υποτελών τάξεων, προκαλώντας παράλληλα την ευρύτερη αιματηρή αποσταθεροποίηση της περιοχής (πόλεμοι στην Συρία και τη Μέση Ανατολή, πολεμική κρίση Ρωσίας-Ουκρανίας).

Όταν λοιπόν ακούγεται «εθνικό συμφέρον» και «εθνική ενότητα», ανθρώπινο αίμα μυρίζει. Λίαν συντόμως θα μυρίζει και υδρογονάνθρακες... Και κάποιοι είναι ιδιαιτέρως πρόθυμοι να μας βάλουν να χοροπηδάμε σε συλλαλητήρια με γαλανόλευκες για την ελληνικότητα των ΑΟΖ -και γιατί όχι αν χρειαστεί να σφαχτούμε με τους όποιους γείτονες- γιατί η BP, η EXXON-MOBIL και η TOTAL έχουν ανάγκες...

Όλη αυτή η προσπάθεια συστράτευσης των κοινωνικών αντανακλαστικών προς όφελος του εθνικού κορμού, δεν είναι τυχαίο ότι έφτασε στο αποκορύφωμά της, με την υπόθεση της εκτέλεσης του Κατσίφα από αλβανούς μπάτσους. Ένας πατενταρισμένος παραστρατιωτικός φασίστας μετατρέπεται σε εθνικό ήρωα που «πέθανε για την σημαία». Είναι ο ίδιος φασίστας, που όπως και πολλοί άλλοι ναζί και χρυσαυγίτες σε άλλες περιπτώσεις, έχει συλληφθεί ως μέλος ομάδας διακίνησης ναρκωτικών, ως ένας αυθεντικός δηλαδή εκφραστής (της ντόπας) της σημαίας και των εθνικών ιδεωδών. Σημασία εξάλλου δεν είχαν ποτέ τα πραγματικά γεγονότα αλλά η αφήγησή τους: για να φτιαχτούν οι εθνικοί ήρωες και για να αποκλειστούν οι «περιττοί» και οι «μη κανονικοί», χρειάζεται μια ολόκληρη διαδικασία κατασκευής των γεγονότων, χειραγώγησης και αποπροσανατολισμού, μια διαδικασία δημιουργίας αντιπάλων στρατοπέδων, εχθρών και φίλων, «ηρώων» και «προδοτών». Ο Κατσίφας λοιπόν, άσχετα με το ποιος είχε πραγματικά υπάρξει, ποιος ήταν και με το τι ακριβώς έκανε, κουβαλώντας όλα εκείνα τα στοιχεία που τον καθιστούν «κανονικό» και εντός του εθνικού κορμού, μετατρέπεται σε ήρωα, ο φασιστικός εσμός που παραβρέθηκε στην κηδεία του ονομάζεται «συγχωριανοί» και «έλληνες πατριώτες», ενώ στην βουλή κρατείται ενός λεπτού σιγή. Την ίδια στιγμή, ο δολοφονημένος Ζακ Κωστόπουλος/Zackie Oh, επειδή ακριβώς ενσάρκωνε μισητές ταυτότητες για τον εθνικό κορμό και την ανδροπρέπειά του, επειδή βρέθηκε απεγνωσμένος σε μια γεωγραφία (Ομόνοια) που διεξάγεται ένας πόλεμος χαμηλής έντασης ενάντια στους «περιττούς» κάθε είδους, συνεχίζει -ακόμα και τώρα που «δικαιώνεται» από τα γεγονότα- να αποτελεί μια φιγούρα προς αποφυγή, μια φιγούρα κινδύνου...

Οι λόγοι περί εθνικής ενότητας και εθνικής ομοψυχίας, που παράγονται κατά ριπάς από όλο το φάσμα του συστήματος (από την κυβερνώσα αριστερά ως την ναζί ακροδεξιά, τα μμε, την εκκλησία κτλ.) μπορεί να διαφέρουν στη μορφή και τον τρόπο που εκφέρονται, στην ουσία τους όμως αποτελούν ένα κοινό κάλεσμα σε συστράτευση για τα συμφέροντα των αφεντικών. Αυτό ακριβώς είναι το «εθνικό συμφέρον», αυτό θα πει «να βάλουμε πλάτη για να ανορθώσουμε την εθνική οικονομία». Όπως επίσης «εθνικό συμφέρον» χαρακτηρίζεται η «ασφάλεια των συνόρων», μια διαδικασία μαζικού θανάτου και εκτοπισμού μεταναστών/τριών είτε με τις «νόμιμες» μαζικές απελάσεις και την παράλληλη φυλάκιση χιλιάδων ανθρώπων σε άθλιες συνθήκες στα λεγόμενα «κέντρα φιλοξενίας» είτε με τις φασιστικές επιθέσεις στα σκοτεινά κατά μεταναστών (με την κάλυψη πάντα της αστυνομίας).

Τι πιο βολικό αλήθεια για τους κυρίαρχους από ένα διαρκές αλληλοφάγωμα μεταξύ των φτωχών στο όνομα της υπεράσπισης των «εθνικών συμφερόντων»;

Την ίδια στιγμή, και μέσα σε αυτήν τη συγκυρία της οξυμένης καλλιέργειας των «εθνικών κινδύνων» και της «εθνικής ενότητας», το ελληνικό κράτος και ο στρατός εξαπολύουν άλλη μια επίθεση σε εκείνα τα κοινωνικά κομμάτια που αρνούνται να καταπιούν τις εθνικές αυταπάτες, αρνούνται να «δουλέψουν» για τα εθνικά συμφέροντα, να ντυθούν στον χακί εκβιασμό τους. Οι ολικοί αρνητές στράτευσης βρίσκονται για άλλη μια φορά στο επίκεντρο της καταστολής, αφού το πρόταγμα της ολικής άρνησης ακυρώνει και επιτίθεται σε όλα τα αυτονόητα των εθνικών ιδεωδών. Η ολική άρνηση στράτευσης είναι μια πολιτική στάση που τοποθετείται όχι μόνο στην άρνηση της θητείας, αλλά στην εναντίωση στο σύνολο του στρατιωτικού μηχανισμού, του μιλιταρισμού, των εθνών-κρατών. Μια στάση ζωής που προτάσσει την ελευθερία, την αυτοοργάνωση, την ατομική και κοινωνική χειραφέτηση και στέκεται ενάντια στην εξουσία, την ιεραρχία, τα έθνη-κράτη, τους διαχωρισμούς και τις κυρίαρχες θεσμίσεις. Η ολική άρνηση στράτευσης δεν είναι «απλά» μια στάση ζωής που μισεί τους πολέμους των κυρίαρχων. Μισεί άλλο τόσο και την «ειρήνη» τους...

Το τελευταίο διάστημα, ο ελληνικός στρατός έχει εξαπολύσει μέσω των στρατολογικών υπηρεσιών και των στρατιωτικών εισαγγελέων ένα ακόμη κυνηγητό ενάντια στους ανυπότακτους και τους ολικούς αρνητές στράτευσης. Σε συνεργασία με τα αστυνομικά τμήματα, έχουν ενταθεί οι παρενοχλήσεις στα σπίτια ανυπότακτων και οι συλλήψεις ανυπότακτων και ολικών αρνητών στράτευσης. Παράλληλα, σε συνεργασία με τις εφορίες, ο ελληνικός στρατός συνεχίζει ακατάπαυστα να επιβάλει διοικητικά πρόστιμα των 6000 ευρώ. Δεν είναι μόνο η εκδικητικότητα κάποιων ξεφτιλισμένων στρατοκρατών: είναι επίσης και ένα μήνυμα φόβου που διασπείρεται στην κοινωνία και ειδικά στους νεότερους που θα βρεθούν μπροστά στον χακί εκβιασμό στα 18 τους, μια κατασταλτική στρατηγική για να διαφυλαχτεί το κύρος ενός μηχανισμού που είναι μισητός σε μεγάλα κομμάτια της νεολαίας.

Τον τελευταίο μήνα, τα αστυνομικά τμήματα των Αγίων Αναργύρων και του Ιλίου, δεν αρκέστηκαν σε μια «τυπική», «γραφειοκρατική» διαχείριση των χαρτιών κατάταξης που έπρεπε να επιδώσουν, σε ανυπότακτους συντρόφους στις γειτονιές μας, αλλά προέβησαν σε τηλεφωνικές και προσωπικές απειλές. Θα υπενθυμίσουμε στα ένστολα μπουμπούκια των τοπικών αστυνομικών τμημάτων (αυτών δηλαδή που συντηρούν στα κρατητήριά τους μικρά κολαστήρια, βασανίζοντας και ενοχοποιώντας κρατούμενους/ες μέσα στην αφάνεια που τους προσδίδει ο θεσμικός τους ρόλος) πως δεν θα αφήσουμε κανένα σύντροφο μόνο του και καμία πρόκληση αναπάντητη.

απέναντι στους στρατούς και τους πολέμους,
η ολική άρνηση στράτευσης

απέναντι στις διώξεις, τα πρόστιμα και την οικονομική καταστολή,
η αλληλεγγύη

καμιά συστράτευση, καμιά ενότητα
με τα συμφέροντα των κυρίαρχων και των αφεντικών

κάτω τα κράτη, τα έθνη, τα σύνορα και οι πατρίδες

Θερσίτης -χώρος ραδιουργίας και ανατροπής
νέστορος κ ευαγγελιστρίας-ΙΛΙΟΝ
thersitis.espiv.net

